

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Iuliana Oprea și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Gîncu Anna, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gîncu Serghei împotriva Annei Gîncu cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, instalarea în imobil și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Gîncu Anna și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 19 aprilie 2016

c o n s t a ț ă :

La 22 septembrie 2015 Gîncu Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Annei Gîncu cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, instalarea în imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Gîncu Serghei a indicat că este proprietarul apartamentului nr.53 din bd. Gagarin, 1, mun. Chișinău, numărul cadastral 0100301.110.01.053 în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr.4450 din 12 iulie 2009, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

În luna iunie 2013 soția Gîncu Anna l-a dat afară din apartamentul ce îi aparține cu drept de proprietate, fiind nevoit să locuiască o perioadă la locul de muncă, iar în prezent locuiește la sora sa Graur Raisa pe adresa mun. Chișinău. bd. Dacia, 24, ap.65.

La moment nu poate exercita dreptul de proprietate, deoarece Gîncu Anna a schimbat lacătul de la ușa apartamentului.

S-a adresat de mai multe ori pîrîtei Gîncu Anna să-i permită să locuiască în apartament, însă aceasta refuză, creîndu-i obstacole în exercitarea dreptului de proprietate, fiind nevoit să se adreseze cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Consideră că prin acțiunile pîrîtei Gîncu Anna îi este încălcat dreptul de proprietate asupra apartamentului nr.53 din bd Gagarin, 1, mun. Chișinău garantat de art.316 Codul civil și art.1 Protocolul nr.1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cere Gîncu Serghei obligarea Annei Gîncu să înlătore obstacolele în exercitarea dreptului de proprietate, instalarea în apartamentul nr.53 din bd. Gagarin, 1, mun. Chișinău, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 19 aprilie 2016 s-a admis parţial acţiunea.

S-a obligat Gîncu Anna de a nu crea obstacole lui Gîncu Serghei în exercitarea dreptului de proprietate a apartamentului nr.53 din bd. Gagarin, 1, mun. Chişinău.

S-a instalat Gîncu Serghei în apartamentul nr.53 din bd. Gagarin, 1, mun. Chişinău.

În rest acţiunea a fost respinsă.

La 17 mai 2016 Gîncu Anna a depus apel nemotivat, iar la 20 mai 2016 apel motivat împotriva hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 19 aprilie 2016 (f.d.116-117).

Curtea de Apel Chişinău prin decizia din 14 iulie 2016 a respins apelul declarat de Gîncu Anna şi a menţinut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 19 aprilie 2016.

Prima instanţă şi instanţa de apel au motivat soluţiile că potrivit procesului-verbal de constatare din 30 martie 2015 întocmit la sesizarea lui Gîncu Serghei, unitatea de poliţie a constatat că Gîncu Anna creează impedimente reclamantului prin interzicerea accesului în apartamentul nr.53, bd. Gagarin nr.1, mun. Chişinău fiind schimbat lacătul la uşa imobilului.

Conform art.46 alin.(1) şi (2) din Constituţie, art.316 alin.(1) şi (2) Codul civil şi art.1 Protocolul nr.1 la Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege.

Gîncu Serghei în calitate de proprietar al bunului are dreptul de a cere încetarea încălcării dreptului de proprietate, fiind îndreptăţit de a fi instalat în bunul imobil avînd dreptul de posesie, folosinţă şi administrare.

La 19 august 2016 Gîncu Anna a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 14 iulie 2016 solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanţe şi deciziei instanţei de apel, emiterea unei noi hotărîri de respingere a acţiunii.

În motivarea recursului Gîncu Anna a invocat că nu a creat lui Gîncu Serghei obstacole în folosirea apartamentului nr.53 din bd. Gagarin, 1, mun. Chişinău, acesta a plecat benevol din imobil şi a pierdut cheile.

În ziua pronunţării hotărîrii primei instanţe s-au înţeles să vină să confecţioneze cheia de la uşa apartamentului pentru a se instala în imobil, însă nu a venit.

Prima instanţă şi instanţa de apel nu au demonstrat vina sa şi urma să respingă acţiunea.

Pentru a fi instalat Gîncu Serghei în apartament, instanţa urma să stabilească toate circumstanţele pricinii şi să atragă în proces toţi coproprietarii fiica Petruşca Daniela şi fiul Gîncu Vadim.

Gîncu Serghei i-a declarat că nu vrea să vină acasă benevol, doar cu executorul judecătoresc care îl va instala forţat şi va trebui să plătească onorariul de 5000 lei.

La 25 octombrie 2016 Gîncu Ana a depus recurs suplimentar invocînd că la 18 octombrie 2016 a transmis intimatului la serviciu cheile de la apartament, fapt confirmat prin recipisă, însă pînă astăzi acesta nu a venit acasă şi ilegal a fost recunoscută vinovată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Gîncu Anna în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Gîncu Anna în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”. (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Argumentele recurente Gîncu Anna că instanța urma să stabilească toate circumstanțele pricinii și să atragă în proces toți coproprietarii fiica Petrușca Daniela și fiul Gîncu Vadim nu pot fi reținute.

În conformitate cu art.62 alin.(1) Codul de procedură civilă, coparticiparea procesuală este obligatorie dacă examinarea pricinii implică soluționarea chestiunii cu privire la drepturile sau obligațiile mai multor reclamanți și/sau pârți atunci când: obiectul litigiului îl constituie drepturile și obligațiile comune ale mai multor reclamanți sau pârți, drepturile și obligațiile reclamanților sau pârților decurg din aceleași temeiuri de fapt sau de drept.

Obiectul prezentului litigiu nu îl constituie drepturile și obligațiile comune a coproprietarilor fiica Petrușca Daniela și fiul Gîncu Vadim.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărîri legale, iar argumentele invocate Gîncu Anna în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gîncu Anna se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan